

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sulpici[i] Severi Presbyteri Opera Omnia

Sulpicius <Severus>

Amstelodami, 1665

Nero Imp. & persecutio ejus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11490

2 Consulibus. A quo tempore, usque in Stiliconem Con-
 3 lem, sunt anni ¹ CCCXXII. Apostolorum actus Lucas
 edidit, usque ² in tempus, quo Paulus Romam deductus est,
 3 Nerone imperante: qui, non dicam regum, sed omnium
 hominum, & vel immanium bestiarum fordidissimus, di-
 gnus extitit, qui persecutionem in ⁴ Christianos ⁵ primus
 inciperet: nescio an & postremus ⁶ explerit: siquidem opi-
 nione multorum receptum sit, ⁷ ipsum, Antichristum ven-
 turum.

temporibus Pasche, die octavo Kalendarum
 Aprilium. Eum annum se reperisse glo-
 riabantur Tessareskædecatitæ in Actis
 Pilati apud Epiphanium: ἀπὸ τῆς ἁκ-
 τῶν δὴθεν Πιλάτου ἀρχῆς (τῷ ἁ-
 κελθεῖαν δεικνύει, ἐν οἷς ἐμφέρει)
 τῆς αὐτῆς ἡμέρας Καλαυδῶν Ἀπειλλίων
 τῆς σωτήρος πεπονθέναι. Atque id ve-
 rum nobis videtur Christum passum
 esse anno quintodecimo Tiberii Cæsa-
 ris, duobus Geminis consulibus, cum
 annum ageret tricesimum primum, sive
 Dionysianum vicesimum nonum, anno
 Orbis conditi termilleesimo nongentesi-
 mo septuagesimo octavo, CycloSolis X,
 litera Dominicali B. Petit. Vide eum 1.
 Ecl. Chronol. xi. Pontifice Caipha.
 De quo Selden. 1. de success. xii. Pro
 Rebellio, Drusus habet Rubillio. Scriptio
 nostra verior, ut ex Fastis patet.

I CCCXXII.] Demptis quinque, Si-
 gonius reponit CCCXXII: quibus additi
 anni XXXIII. efficiunt cccc. In quem an-
 num Christi diximus incidere consula-
 tum Stiliconis. Drus. X in V. versa nu-
 meri plane congruent. Sigonius.

2 In tempus quo Paulus Romam dedu-
 ctus est.] Ab A. C. XXXIII ad LVIII. qui
 numerus est annorum XXVI. Sigon.

3 Nerone imperante.] De quo Suetoni-
 us & Tacitus. De eodem Euty chius
 in Originibus Ecclesiæ Alexandrinæ:

وكان رجلا سويدا جدا
 ردي السيرة, Hoc est, vertente
 Seldeno: Homo in consilii & vita insti-
 tuenda ratione improbissimus.

4 Christianos.] Discipuli, qui prius
 Nazareï dicebantur, vocati sunt primum
 Christiani Antiochiæ, Act. xi. 26. &
 appellatio à Christo, non ab unctio-
 ne spirituali. Nam ab ea Christi vocantur,
 non Christiani. Ut ab Augustino Augu-
 stiniani: sic à Christo Christiani.
 Theodoretus in Genesim, quæstion 47.
 Ἡμεῖς ἵ Ἐ δειπότες Χριστὸς αὐτο-
 γρηλας Χριστιανοὶ καλεῖμεθα. Hos pa-
 gani per imperitiam Christianos appel-
 labant. Sic Christus dicebant pro Chri-
 stus. Tacitus Judæos, Christo duce tu-
 multuantes, Roma expulit. Drus.

5 Primus inciperet.] Nam Claudius
 eos urbe tantum expulerat. Suetonius,
 Tacitus, alii. Tertullian Consulate com-
 mentarios vestros, in illis reperietis Nero-
 nem primum in hanc sectam tum maxime
 Rome orientem, Casariano gladio ferocisse.

Drusus. Euty chius: وهو اول من
 اهاج علي النصاري الشر
 والبلا, Qui primus fuit gravissimo-
 rum in Christianos malorum author. Vide
 & Euseb. Hist. 6. & in Chronico. Oro-
 sium 7. 5. Tertullian. Apolog.

6 Explerit.] Id est, expleturus sit.
 Sigon.

7 Ipsum Antichristum venturum.] Ea-
 dem fuit opinio quorundam Christia-
 norum de Domitiano, cui cognomen-
 tum Neroni fuit, qui savitia Neronem
 vel æquabat vel superabat. Unde alter
 Nero & Nero Calvus convicio populi
 vocabatur. Hieron. Dan. 11. Multi no-
 strorum putant, ob savitia ac turpitudinis
 magis

turum. Hujus vitia, ut plenius exponerem, res admonebat, 4
nisi non esset hujus operis, tam vasta ingredi. Id tantum 5
annotasse contentus sum, hunc per omnia foedissima &
1 crudelissima eo processisse, 2 ut matrem interficeret: post,
etiam 3 Pythagoræ cuidam, in modum solennium conju-
giorum 4 nuberet, 5 inditumque Imperatori flammeum, dos
& ge-

magnitudinem, Domitianum Neronem
Antichristum fore. In glossa ordinaria,
1 Mach. 1. ubi de eodem hæc verba, legi-
tur, Domitianum sive Neronem. Prætu-
lerim, aut Neronem, ut dicat, opinione
quorundam Christianorum, alterutrum
Antichristum fore. Haymo scribit Ne-
ronem umbram fuisse Antichristi, sicut
David Christi. Scribit hoc ad lo-
cum Apostoli 11 Thessal. 11. 7. Nam
nunc mysterium operatur iniquitatis: Ubi
Nicolaus de Lyra: Hoc mysterium exer-
ceri cepit à temporibus Neronis, vel quia
Nero typus erat Antichristi, ut Haymo
scribit: vel quia tunc primum jacta sunt
fundamenta tyrannidis ecclesiasticæ. Cæte-
rum Neronem venturum in fine seculi,
credidit etiam B. Martinus, sed idem
eundem ab Antichristo discriminat.
Drus. De quo, ubi ad locum illum ven-
tum erit.

1 Crudelissima.] Orosius lib. 7. cap. 5.
Crudelitatis autem rabie ita efferatus est,
ut plurimam senatus partem interfecerit,
equestrem ordinem pæne destituerit: sed
ne parricidii quidem abstinuit, matrem,
fratremque, sororem, uxorem, ceterosque
cognatos & propinquos, sine hæsitacione pro-
stravit.

2 Ut matrem interficeret.] Agrippinam.
Unde μηροκτόν appellatus est in
hoc versu,

Νέρων. Ορέσης, Α'λκμαίων, μηρο-
κτόν.

Et in illo, qui à populo decantatus olim
ut vere Sybillinus,

Ἐχάτ' Αἰνεαδῶν μηροκτόν
ἠγαγονδίσσ.

Xiphilinus è Dione scribit, nonnullos
culeum de nocte in quadam statua ipsius

suspendisse, ut eo significarent Nero-
nem ut matricidam in culeum conjici
oportere: aliosque exposuisse puerulum
in foro, alligata ad eum tabella in qua
scriptum fuerit, non te tollo, ne matrem
occidas. Notum & illud:

Quis neget Eneæ magnæ de stirpe Ne-
ronem?

Sustulit ille matrem, sustulit ille patrem.

Interfecit etiam uxorem & Senecam
præceptorem, & Lucanum fratrem ejus.
Salmanticensis: dictus est Nero crudelis,
quia occidit matrem suam & præpto-
rem suum Senecam, & fratrem ejus
Lucanum. Drus. Cæterum illa opinio
falsâ, uterum matris dissectum inspe-
xisse. Suetonius hoc tantum refert: ad
visendum interfectæ cadaver accurrisse,
contrectasse membra. Nec aliud Tacitus
innuit, ex cujus verbis male intellectis
error ortus. Horn.

3 Pythagoræ cuidam.] Qui & Dorypho-
rus, alio nomine, apud Sueto-
nium. A quo alius ille alter Dorypho-
rus libertus, quem Nero veneno sustu-
lit, biennio ante hunc denuptum. Tor-
rent.

4 Nuberet.] Xiphilinus in Nerone,
Quamquam ipse nupsit Pythagoræ liberto,
dotemque ei per syngrapham constituit (hoc
Sulpicius significat, cum ait, in modum
solennium conjugiorum) quas nuptias pa-
pulus Romanus celebravit una cum cæteris
gentibus. Et post: Ex eo tempore duo simul
cum Nerone coibant, Pythagoras pro viro,
Sporus pro uxore, ac Nero præter cætera
domina & regina vocabatur. Orosius, Vi-
rum in uxorem duxit, ipse à viro ut uxor
acceptus est. Suetonius, Doryphoro liberto,
sicut ipsi Sporus, ita ipse denupsit.

5 Inditumque imperatori flammeum.]

SEX.

& genialis thorus, & faces nuptiales: cuncta denique quae vel in fœminis, non sine verecundia conspiciuntur, spectata. Reliqua vero ejus, incertum, pigeat an pudeat magis, 7 differere. Hic primus ¹ Christianum nomen tollere aggressus est. Quippe, *semper inimica virtutibus vitia sunt, & optimi 2 quique, ab improbis, 2 quasi exprobrantes aspiciuntur.* Namque eo tempore divina apud urbem religio invaluerat, ³ Petro ibi episcopatum gerente, & Paulo, posteaquam ⁴ ab injusto præfulis judicio ⁵ Cæsarem appellaverat, Romam deducto. Ad quem tum audiendum plures conveniebant: qui veritate intellecta, virtutibusque Apostolorum, quas tum crebro ediderant, permoti, ⁶ ad cultum Dei sese conferebant.

XLI. Et-

Sex. Victor, Nero eo progressus est, ut neque suæ neque aliorum pudicitie parcens, ad extremum, amictus nubentium virginum specie, palam convocato senatu, dote dicta, cunctis de more frequentantibus nuberet.

¹ Christianum nomen tollere aggressus est.] Lecanio Licinioque Coss. Tacitus. A. C. LXXIV. Vide Scal. Euseb.

² Quasi exprobrantes.] Imitatur Sulpicius Tacitum, cujus verba sunt XIV. Annal. malorum facinorum ministri, quasi exprobrantes aspiciuntur. Horn.

³ Petro ibi Episcopatum gerente.] Antiqui Petrum & Paulum junctim constituunt primos Romæ Episcopos & ejus Ecclesiæ fundatores. Epiphanius in hæres. Carpocratianorum: Εν Ρώμῃ Πέτρος & Παύλος ἀρχῆτοι γεννηθέντες ἐν Ἀπόστολοι ἀὐτοὶ καὶ ἐπίσκοποι, εἶπε Λίνος, εἶπε Κλήτος. Hinc phrasia antiqua: ad limina Apostolorum ire, id est, Romam. Magna autem dissenso de primis Romanæ urbis Episcopis. Ea exinde orta. Paulus non unum Episcopum, sed plures, qui presbyteri & Episcopi, (hoc enim unum & idem tum temporis) Ecclesiæ præfecit, id est, collegium Presbyterorum. Sic Linus, Cletus, Clemens, simul ab Apostolis instituti Episcopi. Scriptores sequentis ævi, dum ad suum morem

respiciunt, eos quos legebant Episcopos fuisse, sibi invicem successisse existimabant, cum simul fuissent, eisdem ordinis, & pares. Petrus nunquam Romæ fuit. Error exinde ortus; quia Petrus Antiochia Babylonem concessit. Eam de Roma plerique interpretantur Patres. Quod falsissimum; & hinc error. Salmasius. Quem de Petri Episcopatu, vide in admirando opere, de Primatu Papæ.

⁴ Ab injusto præfulis judicio.] Festum intelligit, qui Felici successit. Malim ergo, præsidis, ut pagina, quæ proxime sequitur, præsidis sui Gessit Flori injurias non ferentes. Druſ.

⁵ Cæsarem appellaverat.] Act. XXVI. Ad hujus tituli imitationem Reges Persarum Cæsares dicti, & Rureni ab ea voce suum Imperatorem Czar vocant, qui ipsorum lingua Kral esset. Schickardus. Cæsar antiqua vox latina quæ ἡ ἐλευθέρωνται significat, unde Cæsaries, vel Cæsaria, ἡ ἐλευθέρωνται καὶ ἐλευθέρωσι. Salmasius.

⁶ Ad cultum Dei sese conferebant.] Quos inter Neronis quidam aulici, & ut Patres nonnulli voluerunt, ipse Seneca. Extant Epistolæ ejus ad Paulum, & hujus ad illum, sed quas supposititias esse, certum est. Vide Lipsium in Senecam, & alios.

¹ Adver-

XLI. Etenim tum illustis illa, ¹ adversus Simonem, ¹ ² Petri ac Pauli congressio fuit. Qui cum ³ magicis artibus, ² ut se Deum probaret, duobus suffultis dæmonis evolasset, orationibus Apostolorum fugatis dæmonibus, delapsus in terram, populo inspectante, disruptus est. Interea, ⁴ abundante jam Christianorum multitudine, accidit, ut Roma ⁵ incendio conflagraret, Nerone apud Antium constituto.

Sed

¹ *Adversus Simonem.*] Est ille, qui vulgo Simon Magus appellatur: cui statua olim posita Romæ inter duos pontes, cum hac inscriptione, *Simoni Deo sancto*. Vide sis Euseb. hist. eccles. lib. II. cap. 13. Mentio hujus & in Iohannin, per hæc verba, *In diebus Petri Apostoli erat Simon Samarita magus, de cuius nomine vocata est Simonia, quando aliquis vendit sanctitatem suam, id est, sacerdotium suum.* Drus.

² *Petri ac Pauli.*] In bullis Paparum imagines horum duorum Apostolorum simul exhibentur, & Paulo dextra datur, ut honoratior. Quia etiam si concederetur Petrum Romæ fuisse, quod falsum, tamen primariæ partes Pauli fuerunt, quippe ad cuius Ἀποστολῶν gentium, proprie Roma pertinebat. Salmajus.

³ *Magicis artibus.*] Augustinus in sermone de sanctis, cum enim Simon se Christum diceret, & tanquam Christus ad Patrem affereret se posse conscendere, atque elatus subito, magicis artibus volare cepisset: tunc Petrus fixis genibus precatus est Dominum, & precatione sancta vicit magicam levitatem. Nam velut vinculum eum de sublimi aëre deposuit, & quodam præcipitio in saxa elidens, crura confregit. Meminit hujus congressionis & Arnobius per hæc verba. *Viderunt Romani currum Simonis magi & quadrigas igneas Petri ore diffatas, & nominato Christo evanuisse.* Totum hoc de Simonis cum Petro ac Paulo, congressu, dubiis nititur testimoniis. Haud quaquam verisimile, scriptores Romanos tam memorabilem rem præterituros fuisse. Ac notum, quam multa, primo Christi secu-

lo, ab Historicis Ecclesiasticis, temere credita & scripta sint. Et in tempore, quam dissentiunt? Euseb. regnante Claudio, Augustinus & multi alii, sub Nerone, paulo ante mortem Petri ac Pauli. A. C. LXXVII. Sulpicius sub adventum Pauli, qui in A. C. LVIII. incidit. In summa, certi nihil constat, & propius falso est, quod de volatu & lapsu Simonis, tradidere antiqui. Horn.

⁴ *Abundante jam Christianorum multitudine.*] Immane dictum, quam brevi tempore, in quantam multitudinem Christiani excreverint. Bardesanes Syrus apud Eusebium VI. c. 3. *Quid dicemus de Christianorum secta, qui in omni parte orbis, imo in omni civitate inveniuntur?* Tertullianus I. adv. Judæos: *Christi regnum ubique porrigitur, ubique creditur, ab omnibus gentibus supra enumeratis (numeraverat autem Babylonios, Parthos, Indiam, Æthiopiam, Asiam, Germaniam, Britanniam, Mauros, Getulos, Romanos) colitur, ubique regnat, ubique adoratur.* Eadem habet Irenæus I. 3. Arnob. II. & alii Patres. Elegans Tertulliani locus II. Apol. *Hesterni sumus, & vestra omnia implevimus, urbes, insulas, castella, municipia, conciliabula, castra ipsa, tribus, decurias, palatium, senatum, forum. Sola vobis reliquimus templa.*

⁵ *Incendio conflagraret, Nerone apud Antium.*] Tacitus: *Incendium, forte an dolo principis constat fuisse, in incerto fuit. Eo certe tempore Antii agens Nero, non ante in urbem regressus est, quam domus ejus, qua palatium & Mecænatius hortos continuaverat, ignis propinquaret.* XV. Annal.

Z

x Gloriam

4 Sed opinio omnium, invidiam incendii in Principem retor-
 5 quebat, credebaturque Imperator ¹ gloriam innovandæ ur-
 6 bis quæsisse. ² Neque ulla re Nero efficiebat, quin ab eo
 7 jussum incendium putaretur. Igitur ³ vertit invidiam in
 8 Christianos, actæque in innoxios crudelissimæ quæstiones:
 9 quin & novæ mortes excogitatæ, ⁴ ut ferarum tergis conte-
 7 cti, laniatu canum interirent. Multi crucibus affixi, aut
 8 ⁵ flamma usti. Plerique in id reservati, ut cum defecisset
 8 dies, ⁶ in usum nocturni luminis urerentur. Hoc initio in
 9 Christianos ⁷ sæviri cœptum. Post etiam, ^{*} datis legibus,
 religio

1 *Gloriam innovandæ urbis.] Videba-
 turque Nero, condendæ urbis novæ & co-
 gnomento suo appellandæ, gloriam quærere.
 Tacitus.*

2 *Neque ulla re Nero efficiebat.] Sed
 non ope humana, non largitionibus Prin-
 cipis, aut Deum placamentis, decedebat
 infamia, quin jussum incendium crederetur.
 Idem.*

3 *Vertit invidiam in Christianos.] Ergo
 abolendo rumori Nero subdidit reos & qua-
 sitissimis pœnis affecit, quos per flagitia
 invisos, vulgus, Christianos appellabat.
 Idem.*

4 *Ut ferarum tergis contecti.] Sunt
 ipsissima verba Taciti, Et pereuntibus ad-
 dita ludibria, ut ferarum tergis contecti,
 laniatu canum interirent: aut crucibus affi-
 xi, aut flammam, atque ubi defecisset
 dies, in usum nocturni luminis urerentur.*

5 *Flamma usti.] Hoc flammare Tacitus
 vocat. Flammare est, quod Hispani
 dicunt Pringar. Stantibus ad palum de-
 stinatis, unco (ne motatione capitis pi-
 cem cadentem declinarent) gutturi suf-
 fixo, è lamina ardente *negotida* vocat
 Imp. M. Aurelius pix aut unguen in ca-
 put liquefiebat, ita ut rivi pinguedinis
 humanæ per arenam amphitheatrî sul-
 cum facerent. Iuvenalis ad hoc tormen-
 tum, eandemque historiam alludens,*

*Pone Tigillinum, tædalucebis in illa,
 Qua stantes ardent, qui fixo gutture fu-
 mant,*

Et latum media sulcam deducit arena.

Lege:

Et latus media sulcus diducit arena.
 Pone, ubi stantes ad palum alligati suf-
 fixo gutture, lamina impendente fu-
 mant, & totos artus liquefiunt, ita ut
 pinguedo diducat arenam sulco facto.
 Ut memorabiles illos cruciatus fuisse
 necesse sit, quorum multo post tempo-
 re meminerit Juvenalis. Tertullianus
 in Gnosticos: *Orientem fidem Romæ pri-
 mus Nero cruciavit.* Neque solum Ro-
 mæ sævitur in Christianos, sed etiam
 in provincias. *Jos. Scaliger.*

6 *In usum nocturni luminis.] Verba
 Taciti. Modus hic erat: Papyro, quæ
 cera esset circumlita induebantur, & sic
 vivi ardebant. Interpres Juvenalis ad
 Satyræ I. ea verba: Pone Tigillinum.
 Tigillinum si laseris, vivus ardebit; quem-
 admodum in munere Neronis vivi arserunt,
 de quibus ille jussisset cereos fieri, ut luce-
 rent spectantibus, cum fixa essent illis
 guttura, ne se curvarent. Nero maleficos
 homines tæda & papyro & cera superve-
 stiebat, & sic ad ignem ad moveri jubebat,
 ut arderent. Ubi per maleficos intelli-
 guntur Christiani. Illa enim miracula,
 quæ fierent ab illis virtute divina, nihil
 aliud esse ajebant, quam præstigia &
 artes execrabiles. *Vossius.* Vide & Sca-
 ligerum in Euseb. Suetonius: *Afflicti
 supplicii Christiani, genus hominum su-
 perstitutionis novæ ac maleficæ.**

7 *Sæviri cœptum.] Suetonius: Idque
 etiam per Provincias factum. Extat vetus
 inscriptio*

religio vetabatur: palamque edictis propositis, Christianum esse non licebat. Tum ¹ Paulus ac Petrus capitis dam-
nati: quorum uni ² cervix gladio defecta, ³ Petrus in cruce-
m sublatus est.

XLII. Dum hæc Romæ geruntur, Judæi, ⁴ præsidis sui, Festi Flori injurias non ferentes, ⁵ rebellare cœperunt. Ad-
versus

inscriptio in Hispania loco Pisuerge vocato: in quo sine dubio crudelitas Neronis tangitur, siquidem vera est illa inscriptio. Nam dubito. Christianismum superstitionem vocat, ut Suetonius Christianos homines novæ ac maleficæ superstitionis, NERONI CLAVDIO CAESARI AVG. PONT. MAX. OB PROVINCIAM LATRONIBVS ET HIS QUI NOVAM GENERI HVMANO SVPERSTITIONEM INCVLCARANT PVRGATAM. *Jos. Scaliger*

* *Datis legibus.*] Legendum cenſeo *latis legibus.* Sigon.

¹ *Paulus ac Petrus capitis damnati.*] A. C. LXVIII. Neronis XIII. *Eusebius.* Tertullian. de præſcriptionibus: *Felix Romana Ecclesia, cui totam doctrinam Apoſtoli cum ſanguine ſuo profuderunt, ubi Petrus paſſioni Domini adæquatur, ubi Paulus Johannis exitu coronatur.*

² *Cervix gladio defecta.*] Paulo. Certum est Romæ paſſum. De ſupplicio, veteres fere in gladium conſentiant. Sic Sæidus Batricides, ſive Eutychiuſ, in Originibus Alexandrinis, **وضرب عنق بولص بسيف**, Gladio trucidavit Paulum. Horn.

³ *Petrus in cruce sublatus.*] Si Petrus nunquam Romæ fuit, quomodo ibi crucifixus? Nam Babylone videtur martyrium paſſus, ubi vixit. Ideo Clemens in Epistoſa ad Corinthios, cum dixiſſet, *Paulum ſub Romanis principibus paſſum*, poſtea ſubjungit, *Petrum martyrium eſſe paſſum*, nullius loci mentione facta, quia locus paſſionis ejus ignora- batur. Nam Babylone ſub externo dominio. Sic quoque incertum eo tempore, ubi Thomas vel Bartholomæus

paſſi. *Salmaſ.* Eutychiuſ modo laudatus, ex verſione Cl. Seldeni, qui hodie ingens Britannia ſua decus eſt: *Petrum Nero Caſar cruci affigit, corpore inverſo. Nam & dixerat ei Petrus, Si viſ ut ego cruci affigat, corpore me inverſo affige cruci, ne mors mihi inſiſta ſimilis ſit ei, quæ inſiſgebatur Domino meo Chriſto, qui cruci affixus eſt. Occiſus eſt autem Petrus ſub annum XXII. poſt Dominum noſtrum Chriſtum.* Sub initia igitur Neronis, id eſt, tredecim circa annos ante Chronologiam receptio- rem, Petri martyrium collotat Euty- chiuſ. *Selden.* Ex quibus pater, incertas veterum traditiones, tum de loco, tum de tempore paſſionis Petri fuiſſe: & tandem pleroſque in receptiorem opinio- nem conſenſiſſe, crucifixum Romæ, cum quod certo aſſerent, non haberent. *Horn.*

⁴ *Præſidis ſui Feſti Flori injurias.*] In Eusebio, *Ceſſii Flori*: ſed legendum ex *Joſepho Geſſii Flori.* Vide Ant. ejus, lib. xx. cap. ix. *Δραſ. Γέαſι δὲ Φλώ- ροῦ ὁ πεμφθείς Ἀλβίνου Διόδορου ὑπὸ Νέρωνος, πολλῶν ἀνέναντι κα- κῶν Ἰουδαίως. Καθάπερ εἰς ἐπίδειξιν πονηρίας πεμφθείς, τοῖς εἰς τὸ ἔθνὸς ἡμεῶν ἀφρονομίας ἐπόμεπε μὴτε ἀρ- πιγῆς παρολιπὼν μηδὲνα τροπὸν, μὴ- τε ἀδίκης καλῶσεως. ὡς γὰρ ἀπεγκί- ασεῖς ἔλεον, πεινῶς δὲ κέρους ἀπλησῶς.* Et plures intolerabiles ejus injurias de- ſcribit. II. ἀλάτ. 24.

⁵ *Rebellare cœperunt.*] Τὸν ὡς Πω- μαίως πόλεμον ὁ καὶ ἀναγκάστως ἡμῶς ἀρροφῶν, Φλώροῦ ὡς, *Joſephus.* Suetoniuſ aliam belli cauſam fingit: *Per- crebuerat, inquit, Oriente toto vetuſτος* *conſtans*